

Яны|руляць!

«ТЫСЯЧНІКІ» У ПОЛІ,

ці Як шчыруюць на жніве маладзёжныя экіпажы

Гэтым летам на палях краіны працуе больш за тысячу маладзёжных экіпажаў камбайнераў. Самы вялікі паказчык — на Міншчыне, тут гэтая лічба дасягае 216. У гаспадарцы «Праўда-Агра», філіяле ААТ «Агракам-бінат «Дзяржынскі», што на Дзяржыншчыне, першым камбайнерам, які намалаціў тысячу тон збожжа, стаў 27-гадовы трактарыст-машыніст Віталь КУНІЦКІ. Карэспандэнты «Чырвонкі. Чырвонай змены» завіталі на працоўнае месца перадавіка і даведаліся, што натхняе маладых камбайнераў на рэкорды.

— Я мясцовы, родам з аграгарадка Томкавічы, — расказвае Віталь. — У сельскую гаспадарку прыйшоў пасля службы ў войску. У дзяцінстве падпрацоўваў памочнікам на бацькавым камбайне, таму пасля вяртання з арміі над будучай прафесіяй доўга не раздумаў. Тата цяпер ужо не працуе на жніве — раздае кармы на малочнатаварным комплексе. А дынастыю працягваю я. Ці цяжкая праца? Ведаецца, на вёсцы іншай няма. Але мы прывучаны з дзяцінства, што калі хочаш добра жыць, — трэба працаваць. Уборачная,

Разам у бітве за ўраджай і ў сямейных клопатах — муж і жонка Іван і Вольга Шацілы нават пазнаёміліся ў полі.

На|сваім месцы

СПРЫНТ НА ТРАЛЕЙБУСЕ

Найлепшы кіроўца і горад ведае, і бойкі разнімае

Пару гадоў таму Ілья МАКЕЙЧЫК падвостіў сябра ў тралейбусны парк, на работу. Сам ён у той час толькі вярнуўся з арміі і шукаў вакансію. Таварыш і прапанаваў: а давай зойдзем спытаем, ці ідзе цяпер набор у кіроўцы? Яны якраз былі патрэбныя. Так Ілья трапіў на работу ў сталічны тралейбусны парк №3. А сёлета ён стаў найлепшым сярод кіроўцаў тралейбусаў на гарадскім конкурсе прафесійнага майстэрства «Мінскі майстар — 2017».

Калі дарогі — дзве

...Сёння Ільі ў другую змену, таму ён сустрэкаецца з намі ў абед, акурат перад выездам. Чаравікі начышчаны, фірменная кашуля адправавана. «Мне падабаецца, што ў кіроўцаў ёсць адзіная форма. Але я б яе дапрацаваў. Бо ў гэтай кашулі спякотна», — усміхаецца ён.

Працуе Ілья на маршруце №47. Жартуе, што кіроўцы яго між сабой называюць сацмаршрутам: тралейбус праязджае бальніцу, паліклініку, пункт прыёму другаснай сыравіны. Таму сярод пасажыраў шмат пенсіянераў і тых, хто здае кардон і металалом. Але хутка хлопец прайдзе на іншы маршрут — №10.

— Мне ён больш падабаецца. На праспекце Пераможцаў пасажырапаток вялікі, продаж талонаў лепш ідзе. А ад гэтага залежыць і мой заробак. Раней кіроўца атрымліваў 12,5 капейкі з кожнага прададзенага талона, цяпер — 25, — расказвае Ілья.

Працоўны стаж хлопца — тры гады, з іх два з паловай — за рулём тралейбуса. Перш чым выехаць на маршрут, будучыя кіроўцы праходзяць паўгадавыя курсы. Спачатку асвойваюць тэорыю ў Мінскім дзяржаўным прафесійным ліцэі №3 машынабудавання, потым — стажыруюцца.

— У нас фактычна дзве дарогі, — заўважае Ілья. — Трэба і перада сабой, і наверх на лінію глядзець. На аўтобусе, думаю, прасцей працаваць. Манеўраваць больш зручна. А мы не можам хуценька рушыць у трэцюю паласу, бо нам не дазволіць лінія.

— Звычайна за рулём тралейбусаў бачыш жанчын...

— У нашым парку іх нямнога. Вось у чацвёртым — шмат. Жанчыны яшчэ дадуць фору некаторым кіроўцам-мужчынам!

У конкурсе прафесійнага майстэрства хлопец удзельнічаў трэці раз. Разам з ім сёлета за званне найлепшага ў прафесіі змагаліся 18 чалавек. Кіроўцам трэба было выканаць пэўныя фігурныя элементы: «тунэльныя вароты», заезд у бок перадамі і задмам, пад'езд да прыпынку, «змейку», дыяганальную паркоўку і іншыя. А падчас тэарэтычнай часткі спаборніцтва — адказаць на 30 пытанняў па Правілах дарожнага руху. Ілья справіўся з тэорыяй за 64 секунды! У канцы выбіралі двух кіроўцаў з найлепшымі вынікамі і праводзілі аўта-спрынт. Два тралейбусы наперагонкі праходзілі трасу: хто паказаў лепшую хуткасць і атрымаў менш штрафных ачкоў, той і пераможца.

Пытаемся пра складанасці ў працы. Ілья адразу адзначае гра-

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА

фік. Першая змена ў кіроўцаў пачынаецца а пятай гадзіне раніцы. На работу дабіраюцца на «дзяжурках» — у парку трэба быць за 20 хвілін да выезду, каб паспець падрыхтаваць тралейбус. А яшчэ прафесія патрабуе пастаяннай увагі, бо ты нясеш адказнасць за пасажыраў. З-за таго што ўвесь час знаходзішся ў напружанні, за змену вельмі стомляешся.

— На дарозе больш за ўсё перашкаджаюць машыны, якія стаяць на прыпынках і не даюць пад'ехаць. У нас у інструкцыі прапісана, што мы павінны спыняцца не далей чым за 20 сантыметраў ад барджора. А яшчэ па маім маршруце аўташкола знаходзіцца — пастаянна вучэбныя машыны ездзяць. Прычэпішся за такім аўто (а яно можа два разы заглохнуць), потым даводзіцца наганяць час, каб упісацца ў графік.

Спазняцца кіроўцам нельга, як і апярэджаць расклад — могуць пазбавіць прэміі. Адхіленне ў адну хвіліну дапушчальнае, але, прызнаецца суразмоўнік, бываюць вельмі прыдзірлівыя пасажыры, якія скардзяцца ў парк нават з-за такога спазнення.

Сіла фірменнай кашулі

Ілья добра ведае Маскоўскі раён. Таму, калі да яго падыходзяць спытаць, як дабрацца па нейкім адрасе, падказвае, дзе выйсці ці на які транспорт перасесці.

— Буйныя пасажыры сустрэкаліся?

— Бывала. Памятаю, п'яныя хлопцы пачалі ў салоне біцца, а побач — жанчыны сядзяць. Іншых мужчын не было. Давялося ўмяшацца самому. Не, абышлося без кулакоў. Проста сказаў: «Калі пас-

Падарунак першаму тысячніку Дзяржыншчыны Віталю Куніцкаму ўручыў першы сакратар райкама БРСМ Кірыл Шык.

беларускую тэхніку ў хлопца няма.

— Мне падабаецца ў сельскай гаспадарцы, — сцвярджае ён. — Заробак задавальняе, прычым гэты датычыцца не толькі ўборачнай. Мы круглы год атрымліваем добрыя грошы. Іншая справа, на што іх траціць. Дом мы ўжо пабудавалі, дзяцей гадуем, хіба, застаецца толькі сад пасадзіць? А калі сур'ёзна, то цяпер ў асноўным клапацімся пра будучыню сыноў — старэйшаму сем гадоў, малодшаму будзе тры. Для гэтага і працуем.

Да першых тысячнікаў завіталі прадстаўнікі раённай адміністрацыі, Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі, Федэрацыі прафсаюзаў і Цэнтральнай раённай бібліятэкі, якія аддзячылі перадавікам сельскай гаспадаркі за плённую працу, —

уручылі каштоўныя падарункі і памятныя падзякі.

— Спаборніцтвы маладых камбайнераў мы праводзім штогод, — расказвае першы сакратар Дзяржынскага раённага камітэта БРСМ Кірыл ШЫК. — Лічым, што гэта добра стымулюе нашых хлебарабаў, тым больш, што лідары жніва атрымліваюць каштоўныя падарункі, маюць гонар і пашану ў раёне ад сваёй калегі. Вялікай праблемай з кадрамі ў сельскай гаспадарцы, на маю думку, няма. Скажу, што ў нас на Дзяржыншчыне працуе 16 маладзёжных экіпажаў. І гэта без уліку «змешаных», у складзе якіх маладое і старэйшае пакаленне шчыруюць сумесна, — напрыклад, сыны з бацькамі.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ.
lyskavets@vziasda.by

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА.
Мінск — Дзяржынскі раён — Мінск.